

Etusivu>Oikeudenkäyntimenettelyt>Videoneuvottelut>Käsikirja

Käsikirja

2.2. Pyyntö

17. Pyyntö videoneuvottelun käyttämisestä keskinäisen oikeusavun puitteissa tai todisteiden vastaanottamiseksi on erilainen riita-asioissa ja rikosasioissa; yksityiskohtia esitetään liitteessä III. Lomakkeita on saatavissa sekä riita- että rikosasioita varten, ja pyynnön esittävä tuomioistuin lähettää lomakkeen toisessa maassa olevalle pyynnön vastaanottavalle tuomioistuimelle (rikosasioissa lomakkeiden käyttö ei ole pakollista). Lomakkeet sisältävät tiedot, joita käytetään yhteyden ottamiseksi asianosaisiin ja edustajiin sekä tuomioistuinta koskevat tiedot. Joissain tapauksissa voidaan antaa myös tietoja laitteiden käyttömaksusta ja videoneuvottelussa käytettävästä kielestä.

18. Todisteiden vastaanottamista koskeva vuoden 2001 asetus antaa riita-asioissa kaksi mahdollisuutta videoneuvottelun käyttöön rajatylittävissä todisteiden vastaanottamisessa:

10–12 artiklan nojalla pyynnön esittänyt tuomioistuin voi pyytää pyynnön toisessa jäsenvaltiossa vastaanottanutta tuomioistuinta antamaan sille tai asianosaisille oikeuden olla läsnä videoneuvottelun avulla pyynnön vastaanottaneen tuomioistuimen suorittamassa todisteiden vastaanottamisessa tai osallistua siihen. Tällainen pyyntö voidaan evätä ainoastaan, jos se on ristiriidassa pyynnön vastaanottaneen tuomioistuimen jäsenvaltion lainsäädännön kanssa tai aiheuttaa merkittäviä käytännön vaikeuksia. Asetuksen 13 artiklassa säädetään pakkokeinoista pyynnön täytäntöönpanoa varten. Todistaja voi kuitenkin 14 artiklan nojalla vaatia oikeutta kieltäytyä todistamasta pyynnön esittäneen tai pyynnön vastaanottaneen tuomioistuimen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla.

17 artiklan nojalla pyynnön esittänyt tuomioistuin vastaanottaa välittömästi todisteita toisessa jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion keskuselimen tai toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. 17 artiklan 4 kohdan nojalla keskuselin tai toimivaltainen viranomainen on velvollinen edistämään videoneuvottelujen käyttöä tätä varten. 17 artiklan 2 kohdassa todetaan, että välitön todisteiden vastaanottaminen on mahdollista vain, jos se voidaan suorittaa vapaaehtoiselta pohjalta.

Lukuun ottamatta pakkokeinojen mahdollisuutta tärkeimmät erot kyseisten kahden menetelmän välillä ovat todisteiden vastaanottamisesta vastaava tuomioistuin ja sovellettava lainsäädäntö.

19. Pynnön esittänyt tuomioistuin lähettää videoneuvottelua koskevan pyynnön ja vaaditut tiedot yhdessä todisteiden vastaanottamista koskevan vuoden 2001 asetuksen A-lomakkeen tai I lomakkeen kanssa pyynnön vastaanottavalle tuomioistuimelle. Pyyntöön myös vastataan vakiolomakkeella. Jos toisen jäsenvaltion tuomioistuimelle esitetty pyyntö osallistua videoneuvottelun välityksellä evätään, tuomioistuin käyttää E-lomaketta. Jos kyseessä on välitön todisteiden vastaanottaminen, keskuselin tai toimivaltainen viranomainen on velvollinen ilmoittamaan pyynnön esittäneelle tuomioistuimelle 30 päivän kuluessa (käyttäen J-lomaketta), hyväksytäänkö pyyntö vai ei. Jos pyyntö hyväksytään, pyynnön esittänyt tuomioistuin voi vastaanottaa todisteet päättämässään aikataulussa.

20. Rikosoikeudellisissa asioissa pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion on suostuttava videoneuvottelun avulla tapahtuvaan kuulemiseen edellyttäen, että videoneuvottelun käyttö ei ole sen lainsäädännön peruseriaatteiden vastaista ja että sillä on kuulemisen edellyttämät tekniset välineet. Keskinäistä oikeusapua koskevan pyynnön täytäntöönpanemiseksi voidaan määrätä pakkokeinoja (esimerkiksi kutsu tulla kuultavaksi seuraamuksin, jos kuultava ei saavu paikalle), jos pyynnössä kuvattu rikos on rangaistava myös pyynnön vastaanottaneessa valtiossa.

21. Jos pyynnön esittänyt tuomioistuin ei toimita käytettäviä videoneuvottelulaitteita, kaikki lähetyskulut, mukaan luettuina laitteiden vuokraamisesta ja niitä käyttävän teknisen henkilöstön palkkaamisesta aiheutuvat kustannukset, ovat aluksi videoneuvottelua pyytäneen viranomaisen vastuulla ja sen on huolehdittava niistä. Todisteiden vastaanottamista koskevan vuoden 2001 asetuksen mukaisesti yleisperiaate on, että epäsuoraa todisteiden vastaanottamista koskevan pyynnön täyttäminen ei saa johtaa vaatimukseen minkäänlaisesta maksujen tai kulujen korvaamisesta. Jos pyynnön vastaanottanut tuomioistuin sitä vaatii, pyynnön esittäneen tuomioistuimen olisi kuitenkin huolehdittava videoneuvottelun käytöstä aiheutuneiden kulujen korvaamisesta.

Päivitetty viimeksi: 17/11/2021

Tätä sivustoa ylläpitää Euroopan komissio. Sivuston tiedot eivät välttämättä edusta Euroopan komission virallista kantaa. Komissio ei ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. EU:n sivustoihin sovellettavat tekijänoikeussäännöt löytyvät oikeudellisesta huomautuksesta.